

Extracte de la presentació de la jornada:

Oportunitat i utilitat de les propostes i reflexions.

Sr. Francesc Cribillers, Director executiu de la Fundació del Món Rural.

Em permetran fer ara unes quantes reflexions addicionals.

Que ha passat per que el model cooperatiu en els últims anys estigui, diguem-ne, en crisi? Com és que se'n parla tant poc i moltes vegades de forma negativa?.

La implacable expansió d'un capitalisme ferotge i desapiadat, en la nostra societat, ha anat apartant -tret de petites i honroses excepcions- la cooperativa com a model organitzatiu per escometre finalitats econòmiques i socials al mateix temps.

En els últims temps, amb aquest capitalisme global, sense fronteres, cada cop més oligopolista en la gran majoria de sectors, i amb uns beneficis estratosfèrics de les empreses dominants, parlar de cooperatives, de benefici comú, de benefici social, de vinculació de l'activitat econòmica amb la gent, amb els pobles petits, amb el territori, ha perdut, segons sembla, tot el sentit.

Hi ha un discurs dominant que silencia tots els altres. La "generació de valor" com excusa per a tot.

"Estem generant valor per els nostres accionistes" diuen, quan presenten resultats o l'evolució especulativa del preu de les accions.

No afegeixen que a més, estan generant valor per a ells mateixos com alts directius de les companyies, i detraient amb les seves posicions dominants, valor dels seus proveïdors, dels seus clients, i dels seus empleats.

En paral·lel i per que aquests aspectes no siguin massa molestos i facin mal als ulls, es van creant els Departaments de Responsabilitat Social Corporativa (RSC), es redacta una Memòria de RSC anual, i així "es posa en valor" utilitzant la seva terminologia, el que l'empresa ha fet pel medi ambient, els seus treballadors, la seva comunitat i la societat en general.

Grans multinacionals com són Imperial Tobacco o REPSOL, per posar uns exemples, tenen acreditacions magnífiques sobre aquest grau de sensibilitat social.

Algun dels grans experts en el tema, persones que hi porten molts anys treballant, com per exemple, l'Antonio Argandoña, Catedràtic de RSE i Govern Corporatiu del IESE, ja han començat a denunciar públicament el que hi ha d'aparença i de falsedat en tot això. I es converteix única i exclusivament en un rentat de cara sense cap transcendència en el benestar de la societat.

Comparativament, els principis i valors cooperatius, de participació, de control democràtic, de compromís amb la comunitat, entre d'altres, ja aporten tot això que les grans companyies declaren.

Les cooperatives agràries sí que generen i aporten valor als seus socis, sense detreure'l de proveïdors, clients i treballadors ja que de forma inseparable són els mateixos subjectes.

Per que doncs aquest valors que són vigents no s'han de difondre?

S'ha de dir que clar i ras que són, de llarg, molt millors que la cobdícia desenfrenada del capitalisme actual.

Per un altre costat, l'escenari en el qual les cooperatives agràries treballen és el del mercat, la lliure concurrència i el d'unes majors i més exigents demandes per part dels consumidors.

Les cooperatives han de ser competitives, i això vol dir tenir unes estructures de costos, unes estructures financeres i comercials que els permetin competir. (amb empreses amb ànim de lucre que tenen estructura jurídica de societat anònima, o d'altres formes).

Han de ser organitzacions que a més de generar valor pels seus socis, que a l'hora són clients, proveïdors o treballadors, siguin eficients, amb productivitats que permetin competir.

Addicionalment, l'apropament al consumidor per part de les cooperatives agràries és indefugible. Les cooperatives hauran d'apropar-se als consumidors finals que són cada cop més exigents, estan més informats i tenen un ventall amplíssim d'opcions substitutives de consum.

El marc normatiu, per un costat, haurà de reforçar els valors i principis cooperatius, per que són bons. I per l'altre costat, haurà d'ajudar a la flexibilitat, a la capacitat d'adaptació de les estructures organitzatives, de poder i de gestió, als canvis que es produeixen.

Amb aquest treball que avui presentem, la Fundació ha volgut posar a l'abast de tothom i també del legislador, unes idees i conclusions de persones molt acreditades, per que serveixin de base pels canvis que forçosament s'han de produir. Hem de intentar que aquest primer pas, modest, es converteixi en un gran salt. Ho hem de provar sens falta i amb voluntat.

I per acabar, em permetran que els llegeixi un fragment del poema de Eduardo Galeano de "la alegría de nuestros errores"

*Nosotros tenemos la alegría de nuestros errores
tropezones que muestran la pasión
de andar y el amor al camino.
tenemos la alegría de nuestras derrotas
porque las luchas
por la justicia y la belleza
valen la pena también cuando se pierde*

*Y sobre todo tenemos
la alegría de nuestras esperanzas
en plena moda del desencanto,
cuando el desencanto se ha convertido
en artículo de consumo masivo y universal.*

.....